

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen kasacionen syd (Bułgaria) w dniu 22 maja 2017 r. – Wiemer & Trachte GmbH (w upadłości)/Zhan Oved Tadzher

(Sprawa C-296/17)

(2017/C 256/11)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen kasacionen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wiemer & Trachte GmbH (w upadłości)

Strona pozwana: Zhan Oved Tadzher

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że właściwość sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto postępowanie upadłościowe, do orzekania w przedmiocie powództwa o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej opartego na upadłości i skierowanego przeciwko stronie pozwanej, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jest wyłączna, czy też syndyk może wnieść powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej przed sąd w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę lub miejsce zamieszkania strona pozwana, w sytuacji określonej w art. 18 ust. 2 rozporządzenia, gdy powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej syndyka oparto na rozporządzeniu majątkiem ruchomym dokonanym na terytorium tego innego państwa członkowskiego[?]
- 2) Czy przewidziane w art. 24 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 zwolnienie z odpowiedzialności ma zastosowanie przy wykonaniu świadczenia na rzecz dłużnika w jednym państwie członkowskim poprzez członka zarządu zarejestrowanego w tym państwie oddziału spółki będącej dłużnikiem, gdy w chwili wykonania świadczenia w innym państwie członkowskim w odniesieniu do dłużnika złożono wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego i wyznaczono tymczasowego syndyka, lecz nie wydano postanowienia dotyczącego wszczęcia postępowania upadłościowego[?]
- 3) Czy art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 ma zastosowanie do wykonania zobowiązania do zapłaty kwoty pieniężnej na rzecz dłużnika, gdy pierwotne przekazanie tej kwoty od dłużnika do świadczeniodawcy uważa się za bezskuteczne zgodnie z prawem krajowym sądu upadłościowego, a bezskuteczność ta wynika z wszczęcia postępowania upadłościowego[?]
- 4) Czy wskazane w art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 1346/2000 domniemanie braku wiedzy ma zastosowanie, gdy określone w art. 21 ust. 2 zdanie drugie tego rozporządzenia podmioty nie podjęły niezbędnych środków, aby zapewnić obwieszczenie aktów sądu upadłościowego związanych z wyznaczeniem tymczasowego syndyka oraz rozstrzygnięciem, że dokonane przez spółkę rozporządzenia są skuteczne wyłącznie po zatwierdzeniu przez tymczasowego syndyka, w rejestrze państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się oddział dłużnika, gdy w państwie członkowskim siedziby oddziału przewidziano obowiązkowe obwieszczenie tych aktów, niezależnie od tego, że uznaje się je na mocy art. 25 w związku z art. 16 tego rozporządzenia[?]

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 23 maja 2017 r. – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Sprawa C-298/17)

(2017/C 256/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État